

Όποιος γυρεύει τα πολλά, χάνει και τα λίγα

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

– Τ' αυγά μας είναι δίκροκα κι από κότες που τρώνε το αγνό τους καλαμποκάκι, το τρυφερό τους χορταράκι, πίνουν το καθαρό νεράκι της πηγής... Και συ ακόμα στην ίδια τιμή του τα πουλάς... Θα του ζητήσεις τα διπλά, ακούς;

- Μα γυναίκα, φτωχός άνθρωπος είναι κι αυτός μεροδούλι, μεροφάι...

- Μπα, έτσι σου λέει; Αυτός πηγαίνει στην πόλη και τα μοσχοπουλάει, γιατί τα δικά μας τα αυγά...

Ο καημένος ο χωρικός μας δεν άντεχε άλλο τη γκρίνια της γυναίκας του κι επειδή τα είχε ακούσει εκατό φορές τα ίδια...

- Αυτή τη φορά δεν μπορώ να σ' τα δώσω στην ίδια τιμή... Να μου δώσεις τα διπλά, γιατί αλλιώς δε σ' τα πουλώ, είπε στον έμπορο που συνεργαζόταν μαζί του χρόνια.

Καθώς εκείνος τον κοίταζε απορημένος, άρχισε να του αραδιάζει τα προσόντα των δίκροκων αυγών του κι όλα τα λόγια της γυναίκας του που τ' άκουγε καιρό τώρα κάθε μέρα.

- Βάλθηκες να γίνεις απότομα πλούσιος, μα ξέρεις πως κι εγώ είχα μια κότα που γεννούσε χρυσά αυγά, ένα κάθε μέρα...

- Και πού την πήγες; Δεν πιστεύω να την πούλησες;

Τα μάτια του χωρικού μας είχαν πετάξει φλόγες από την επιθυμία για μια τέτοια κότα.

- Αχ φίλε μου, δε μου έφτανε το καθημερινό χρυσό αυγό από την πολύτιμη κοτούλα μου. Θέλησα να της τα πάρω όλα μαζί και να πλουτίσω!

- Ε, και λοιπόν;

- Δεν έχει λοιπόν, γιατί η απληστία δεν έχει συνέχεια αλλά καταστροφή. Την έσφαξα την κοτούλα μου, περιμένοντας να βρω στην κοιλιά της όλα τα χρυσά αυγά που γεννούσε. Και φυσικά δε βρήκα τίποτα. Κι έτσι ούτε τα πλούτη που περίμενα βρήκα και στερήθηκα εκείνα που κέρδιζα κάθε μέρα... Γι' αυτό σου λέω...

Και τα «μάτια» του χωρικού μας άνοιξαν και κατάλαβε...

- Καλά δώσ' μου σήμερα τα ίδια για τ' αυγά και από την άλλη φορά βλέπουμε ...

Μέχρι τότε είχε την ελπίδα ότι η γυναίκα του θα καταλάβαινε πως **όποιος γυρεύει τα πολλά, χάνει και τα λίγα!**

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

Άκουσε την αφήγηση του μύθου

%mythos_74_kota%